

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság hatáskörének túllépésével, illetőleg az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek megsértésével állapította meg a gyümölcs- és zöldségágazatban működő termelői szervezeteknek a 2011. évben nyújtott nemzeti pénzügyi támogatás részleges visszatérítése címén Magyarországnak járó összeget.

A felperes álláspontja szerint az uniós jog nem teremt arra lehetőséget, hogy a gyümölcs- és zöldségágazatban működő termelői szervezeteknek — az 1234/2007/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 103e. cikke alapján — nyújtott nemzeti pénzügyi támogatás részleges közösségi visszatérítéséről való döntés során a Bizottság csak azon összegek erejéig engedélyezze a visszatérítést, amelyeket a nemzeti támogatás nyújtására vonatkozó engedély kérelmezésekor Magyarország mint „becsült”, „várható” támogatási összeget megadott.

A felperes úgy véli, hogy a 1234/2007 rendelet 103e. cikke alapján a nemzeti támogatásra vonatkozó bizottsági engedély a támogatás nyújtására vonatkozik, nem pedig arra, hogy a Bizottság felső határt állapítson meg a nyújtható támogatás vonatkozásában. A felperes szerint ilyen felső határt egyértelműen előír az 1234/2007 rendelet, amikor meghatározza, hogy a nemzeti támogatás nem lépheti túl a tagok, illetve a termelői szervezet működési alaphoz való pénzügyi hozzájárulásának 80 %-át. A nemzeti támogatás részleges közösségi visszatérítésére vonatkozó szabályok sem teszik lehetővé, hogy a Bizottság e részleges visszatérítés engedélyezése során a visszatérítés felső határának azt az összeget állítsa be, amelyet a tagállam az engedély kérelmezése során — akár mint össztámogatási összeget, akár mint az egyes termelői szervezeteknek nyújtandó támogatási összeget — a Bizottsággal közölt. Különösen így van ez, ha e közlésben a Magyar Kormány utalt arra, hogy a szóban forgó összegek csak tervezett, becsült összegek.

Továbbá a felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak joga van ahhoz, hogy megvizsgálja, hogy a ténylegesen kifizetett támogatás nem lépte-e túl az említett 80 %-os felső határt, illetve, hogy a kért visszatérítés nem haladja-e meg a nyújtott támogatás 60 %-át, ahhoz ugyanakkor nincs joga, hogy a visszatérítés felső határának az engedélykérelemben szereplő összegeket szabja, különösen akkor, ha e kérelem hangsúlyozta az adatok előzetes, becsült jellegét. Amennyiben — bizonyos okok miatt — év közben változik az egyes termelői szervezeteknek nyújtott nemzeti támogatási összeg, a részleges közösségi visszatérítés ezen ténylegesen kifizetett összeg után jár, feltéve, hogy teljesülnek a vonatkozó uniós jogi feltételek.

⁽¹⁾ A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 299., 1. o.).

2014. január 6-án benyújtott kereset — Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács

(T-14/14. sz. ügy)

(2014/C 71/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teherán, Irán), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teherán), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Irán), IRISL Europe GmbH (Hamburg, Németország), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Irán), Irano — Misr Shipping Co. (Teherán), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teherán), Shipping Computer Services Co. (Teherán), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teherán), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teherán); and Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teherán) (képviselők: F. Randolph QC, M. Lester barrister, és M. Taher solicitor)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. október 10-i 2013/497/KKBP tanácsi határozatot (HL 2013. L 272., 46. o.) és az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. október 10-i 971/2013/EU tanácsi rendeletet (HL 2013. L 272., 1. o.);
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy nincs érvényes jogi alapja a vitatott intézkedéseknek, amelyek a listára történő felvétel szempontjaként az első felperessel (IRISL) való kapcsolatot tartalmazzák, nem sokkal azután, hogy utóbbi megsemmisítés iránti keresete sikerrel járt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperesek jogos bizalmát, valamint a célhoz kötöttség és a jobbiztonság elvét, a *ne bis in idem* elvet, a *res iudicata*t és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperesek védelemhez való jogát azáltal, hogy nem tájékoztatta az IRISL-t és a többi felperest azon szándékáról, hogy meg kívánja hozni a vitatott intézkedéseket, valamint azáltal, hogy nem adott a felpereseknek lehetőséget arra, hogy észrevételeket tegyenek.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a vitatott intézkedések sértik a felperesek alapvető jogait, beleértve a jóhírnevük és a tulajdonuk tiszteletben tartásához való jogot.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Tanács túllépte hatáskörét azzal, hogy meghozta a vitatott intézkedéseket, mivel az IRISL és a hozzá kapcsolódó vállalkozások a Bíróság ítéletének megkerülésével történő megcélzása nem minősül a hatásköre jogszerű gyakorlásának.

2014. január 20-án benyújtott kereset — HTTS és Bateni kontra Tanács

(T-45/14. sz. ügy)

(2014/C 71/50)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Németország) és Naser Bateni (Hamburg) (képviselők: M. Schlingmann és F. Lautenschlager Rechtsanwältin)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

Az első felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. november 15-i 2013/661/KKBP tanácsi határozatot az első felperest érintő részében;
- semmisítse az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. november 15-i 1154/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet meg az első felperest érintő részében;
- a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek, különösen az első felperes részéről felmerült költségek viselésére.

A második felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. november 15-i 2013/661/KKBP tanácsi határozatot a második felperest érintő részében;
- semmisítse meg az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló,

2013. november 15-i 1154/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a második felperest érintő részében;

- a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek, különösen a második felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap: a 2010/413/KKBP határozat és a 267/2012/EU rendelet⁽¹⁾ módosításának az EUMSZ 277. cikk értelmében vett jogellenessége és alkalmazhatatlansága

Ebben az összefüggésben a felperesek többek között azzal érvelnek, hogy a Tanács azért módosította a felperesek szankciós listára való felvételének jogalapját, hogy szankciókkal sújthassa azokat. A Tanács így a jogalap megváltoztatásával nyilvánvalóan megsértette a mérlegelési jogkörét.

2. A második jogalap: a hatékony bírói jogvédelemhez való jog és az indokolási kötelezettség megsértése

A felperesek e tekintetben lényegében azzal érvelnek, hogy a Tanács a szankciós listára való felvételüket elégtelenül indokolta. A Tanács egyáltalán nem indokolja azokat a lényegi szempontokat, amelyekre a határozatát alapítja.

3. A harmadik jogalap: a felperesek szankciós listára való felvétele jogalapjának hiánya

A felperesek e jogalap keretében arra hivatkoznak, hogy a Tanácsnak a felperesek szankciós listára való ismételt felvételének indokolása tartalmilag nem helytálló.

4. A negyedik jogalap: a tulajdonhoz való jog, a vállalkozás szabadságához való jog, a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog, valamint az arányosság elvének megsértése

Végül a felperesek azzal érvelnek, hogy az szankciós listára való ismételt felvételük sérti a második felperes tulajdonhoz, a vállalkozás szabadságához való jogát, valamint a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát. Véleményük szerint a szankciós listára történő felvételük aránytalan beavatkozásnak minősül, amely nyilvánvalóan nem alkalmas a megtámadott jogi aktusok által kítűzött célok megvalósítására, és mindenképpen meghaladja az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.; helyesbítés: HL L 332., 31. o.).